

Privatarkiv, avskrift.

Lysaker 29.XII. '25

Kjære Frk Tidemand

Så hyggelig å få Deres vakre hilsen, hjertelig takk. Det minnet mig så om da vi møttes i Kharkov hvor ypperlig De passet in i de omgivelser, og så søt som De var. Det er rent for galt at så stor dyktighet ikke nytttes ut for den lidende menneskehet. Gid jeg bare hadde en stor virksomhet for flyktningene å anbringe Dem i; men foreløbig ialfall foreløbig ser det ikke ut til å bli noe av betydning. Til takk for den vakre hjort med sine hind, må jeg senn Dem en bjørn uten noen "hind". Det er vel snøtt nok Jupiter i bjørneham som speider efter sin.

Jeg undrer hvordan De har det og hvad De foretar Dem? Ofte har jeg vel ønsket jeg kunde tittet inom til Dem i Deres rede, hvor jeg er sikker på, det er koseligt; det kulde være kjært å set Dem i Deres egne omgivelser; men så kommer jeg jo aldrig den vei, og så er det altså ikke blit til noe. Men tenk om jeg plutselig en dag hadde stått i døren. Jeg undres hvad De hadde sagt og om De vilde tatt riktig pent imot mig? Å ja er det ikke bakvent. Så mange kjedsommelige besøk jeg må gjøre når jeg reiser frem og tilbake i denne kjedsommelige verden, tenk om en isteden kunde bli mun-tret op lit (om forladelse: meget) ved et slikt lite besøk hos Dem, som en oase i ørkenvandringen. Ja så utrolig hyggelig det kunde være å ha en fredelig stunn sammen: ja jeg håber jo det ikke bare er ensidig, men at De er enig. Vi inretter os sandelig dumt i livet, vi glemmer for meget at mennesket lever jo ikke bare av brød alene og livet kunde jo ikke bare være arbeid heller, og jeg tror nok at De vilde ikke ta det så bare grav-alvorlig med Deres friske latter. Tenk vi har jo ikke set hinannen siden den flyktige morgenstunden hos Erichsens tror jeg, da De kom for å låne billedene. Mange hilsener og alle gode ønsker og på gjensyn i det nye år

Deres hengivne

Fridtjof Nansen